

Els homes i la cirurgia

Tímidament, els homes es van apropant cada vegada més al consultori de cirurgia estètica. Els tractaments que demanen són, amb freqüència, diferents dels que demanen les dones, les expectatives també són unes altres i, potser, l'actitud per enfrontar-se amb els efectes col·laterals derivats de qualsevol intervenció també és una altra.

→ Als consultoris de cirurgia estètica com els de la Clínica Planas el percentatge d'homes encara és baix. Representa només un 10% de les intervencions, però té una clara tendència a augmentar. En termes generals, el plantejament dels homes és diferent del de les dones: la cirurgia és l'última sortida, i quan finalment fan el pas i decideixen demanar una visita a l'especialista per consultar les solucions quirúrgiques per al seu problema, s'ho pensen molt i triguen més que les dones a decidir-se a entrar a la sala d'operacions. Elles són més decidides i quan van a parlar amb l'especialista ja s'han informat perfectament de quines són les sortides al seu problema i com es desenvoluparà tot el procés.

L'actitud dels homes davant del cirurgià i el tractament recomanat també és molt diferent de la de les dones. Segons informacions facilitades per la Clínica Planas, "els homes acostumen a ser molt més nerviosos, una mica més porucs i menys tolerants que les dones davant del dolor. Pel que fa als resultats, són més exigents i tenen menys paciència durant el temps d'evolució del postoperatori".

Els homes davant del cirurgià. En relació amb els resultats quirúrgics, els homes també tenen expectatives diferents de les dones, a causa de les diferències evidents que existeixen entre el cos femení i el masculí. Les preferències en el tipus d'intervencions quirúrgiques també varien entre homes i dones.

Segons dades de la Clínica Planas, les intervencions que els homes demanen amb més freqüència són, per aquest ordre: la rinoplàstia, la

cirurgia de l'alopecia, la blefaroplàstia, el lifting, la liposucció abdominal, l'otoplastia i, finalment, la ginecomàstia.

Rinoplàstia. La cirurgia de nas permet augmentar-ne o disminuir-ne la mida, donar una altra forma a la punta o farrell, modificar l'obertura dels orificis nasals o canviar l'angle format pel nas i el llavi superior. També pot corregir un defecte de naixement o un traumatisme, i millorar els problemes de respiració. Existeixen dos tipus de tècniques: la rinoplàstia tançada i l'oberta. La intervenció es pot fer a partir dels catorze o quinze anys.

Cirurgia de l'alopecia. L'alopecia afecta tant homes com dones, encara que ells la pateixen amb més intensitat: un 40% de la població masculina davant del 10-15% de la femenina. El procés de caiguda dels cabells es pot iniciar a partir dels 18 o 20 anys. Les causes que desencadenen la calvicie són diverses: la predisposició genètica, de caràcter hereditari, i l'aspecte hormonal són l'origen del 90% dels casos (alopecia androgenètica o calvicie comuna). Però també pot estar causada per altres factors, com l'estrès, cremades, algunes malalties infeccioses o hormonals, canvis durant el postpart, determinats medicaments, etc.

Blefaroplàstia. La parpella superior pot presentar un despenjament a causa d'un excés de pell, que pot venir acompanyat d'una caiguda de la cèl·lula i, fins i tot, de l'angle extern de l'ull. A la parpella inferior es produeixen bosses de greix i ulleres. Per solucionar aquests pro-

estètica

biemes es recorre a la blefaroplastia superior (intervenció a la parpella superior i a vegades a la cella) o a la blefaroplastia inferior (a la parpella inferior, les bosses i les ulleres), amb les quals s'aconsegueix eliminar pel·l, greix i músculs per corregir l'excés de pell, els bonyes de greix i les ulleres. Excepcionalment, també es poden esquinçar els ulls.

Lifting. Té l'objectiu de tibar la superfície de la cara i del coll, aturar la caiguda de les cel·les, eliminar l'aspecte de cansament i tristesa del rostre i recuperar el llisc de la pell. A vegades s'afegeix a aquesta tècnica algun implant de Gore-Tex, hidroxiapatita o sílicona als pòmuls o al mentó. La intervenció es pot fer a partir dels quaranta anys i repetir-se tantes vegades com vulgui el pacient i recomani l'especialista. Es pot dividir la cirurgia de lifting facial en tres zones a la cara i una al coll, és a dir, l'actuació sobre el terç superior de la cara (regió frontal i zona dels ulls), sobre el terç del mig (zona de pòmuls i galta), sobre el terç inferior (llavis i mandíbula) i sobre el coll. Aquestes zones es poden operar per separat, és a dir, fer un lifting frontal o cervical aïllat, o bé conjuntament.

Lipoasucció abdominal. Hi ha altres noms per designar aquesta tècnica, (lipoaspiració o lipoescultura), però l'objectiu de totes és millorar la silueta i combatre les acumulacions de greix a la panxa. Els resultats depenen del grau de retracció de la pell, i per això es prefereix anomenar la tècnica remodelatge corporal.

Otoplàstia. La cirurgia correctora de les orelles o otoplàstia consisteix a plegar-les més cap al cap o a reduir-les quan són massa grans. A vegades només cal operar-ne una, però es retoca l'altra per igualar-la. Encara que l'operació es pot fer en nens molt petits, s'aconsella que siguin prou madurs per acceptar-ne els inconvenients postquirúrgics.

Ginecomàstia. Aquesta paraula prové del grec i significa 'mama de dona', una alteració que afecta entre un 40 i un 60% de la població masculina i que està lligada a la ingesta de certs medicaments o drogues, i al relaxament muscular després d'una gran musculació dels pectorals.

La fisiologia femenina i la masculina davant de la cirurgia. Segons el doctor Jorge Planas, de la Clínica Planas, els homes acostumen a fixar l'atenció a les parpelles inferiors i mai no demanen que se'ls elevi la cua de la cella. El que els preocupa més són les típiques bosses i el despenjament de la pell, que pot ser a causa d'una pèrdua de tensió del múscul que hi ha a sota (el múscul orbicular), o per la laxitud de la pell i de l'estructura de sosteniment de la parpella inferior, que és més feble en l'home que en la dona. Els homes acostumen a demanar una actuació sobre la parpella inferior i els preocupa menys la superior.

Respecte al lifting, la intervenció consisteix a estirar la pell facial, encara que s'actua sobre altres estructures, com la zona submentoniana i en el pla muscular. En canvi, les dones centren la preocupació en el despenjament de la pell facial, les arrugues i el coll, és a dir, que solen tenir una visió conjunta de l'envel·liment de la cara i demanen un lifting facial i cervical, a més de voler recuperar l'oval facial, és a dir, elevar i arrodonir el pòmuls. En el cas dels homes, la seva preocupació principal és la papada, és a dir, l'excés de greix i de pell i el despenjament del múscul de la zona del coll. Les incisions quirúrgiques (que després seran les cicatrius) són diferents en els homes, ja que cal anar amb molt de compte per evitar modificar l'alçada i la posició de les patilles, i també cal evitar de portar cabells de la barba a l'àrea preauricular, per la qual cosa les incisions a aquest nivell s'han de fer per davant de l'orella. En el cas d'un lifting frontal, les cicatrius s'han d'ocultar totalment en l'àrea capil·lar i evitar modificar la línia d'implantació dels cabells i aguditzar les entrades o l'escassetat de cabells ■